

Arrest

nr. 239 219 van 29 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat R. JESSEN *loco* advocaat N. AHMADZADAH en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België respectievelijk binnengekomen op 3 september 2019 (verzoeker) en op 20 augustus 2019 (verzoekster) en hebben zich respectievelijk vluchteling verklaard op 26 augustus 2019.

1.2. Op 14 februari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen houdende 'niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU Lidstaat). Deze beslissingen werden op 17 februari 2020 aangetekend naar verzoekers verzonden.

1.3. De bestreden beslissing ten aanzien van K. M. S. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kazeroun, Iran, en in het bezit van de Iraanse nationaliteit. U bekeerde zich van islam naar protestantisme. U bent gehuwd met B. A. (...), die net zoals u over de Iraanse nationaliteit beschikt en die u in België vergezelt. U was in Iran werkzaam als landbouwer. Op 13/3/1396 (Perzische kalender, stemt overeen met 3 juni 2017 Europese tijdrekening) verlieten u en uw echtgenote Iran. Jullie reisden eerst naar Turkije, waar u en uw echtgenote vier maanden gevangen zaten omwille van het aantreffen van een vals visum in jullie paspoort. Na een verblijf van zeven maanden in Turkije reisden jullie in de tiende maand van 1396 (december 2017-januari 2018) naar Griekenland. Het was jullie bedoeling van daaruit naar het Verenigd Koninkrijk door te reizen. Jullie hadden immers aan een mensensmokkelaar genaamd S. meer dan 15.000 euro betaald om jullie van Turkije naar het Verenigd Koninkrijk te brengen. Toen dit niet lukte, dienden jullie ongeveer zes of zeven maanden na jullie aankomst in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Hierna werd uw echtgenote in Griekenland opgepakt nadat ze op de tram werd aangetroffen in het bezit van een identiteitskaart van iemand anders en zich niet verder kon identificeren en/of kon aantonen daadwerkelijk op haar eigen naam in Griekenland een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend. Er was namelijk iets fout gelopen bij de registratie van haar verzoek via Skype bij de Griekse asieliinstanties. Hiervoor zat zij vier maanden vast in een gesloten instelling voor vreemdelingen in Athene. Daar diende zij voor de tweede keer een verzoek om internationale bescherming. Zij werd vervolgens tijdens haar detentie erkend als vluchteling, waarna ze werd vrijgelaten. UNHCR kwam hierin tussen. Ook u kreeg ongeveer zes maanden na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming de vluchtelingenstatus in Griekenland. Nadat jullie in Griekenland niet langer over een verblijfplaats beschikten, gingen jullie ten einde raad langs bij de D. E., een kompaan van S., met de vraag om een deel van jullie geld terug te krijgen. U nam genoeg met 1.500 euro, dit ofschoon u hen reeds minstens 15.000 euro had betaald en zij hun verplichtingen jegens u niet waren nagekomen. Met dit geld was u van plan een woning in Griekenland te huren. Toen hij dit weigerde, besloot u contact op te nemen met een andere mensensmokkelaar ter plaatse, genaamd B. T.. Deze beloofde u om jullie geld terug te geven en vroeg u twee van zijn handlangers, M. en Si., te contacteren, wat u vervolgens deed. Jullie spraken af en gingen langs bij D.. Toen deze aangaf het geld niet te kunnen of willen teruggeven, werd hij geslagen en beroofd door M. en Si.. Uit zijn woning namen ze documenten (waaronder paspoorten), dure gsm's, juwelen en goud mee. Ze beloofden deze spullen te verkopen en u binnen de week uw geld te geven. Dit gebeurde evenwel niet. In die periode vond u tevens onderdak bij een Afghaan in Athene, waarmee u 's avonds op straat karton en papier ging ophalen. U zou uiteindelijk drie maanden bij hem blijven wonen en dit tot uw vertrek naar België. Na deze inval bij D. werd u door S., D. en hun kompanen bedreigd. U en uw echtgenote probeerden hen duidelijk te maken dat jullie geen rol hadden in deze diefstal. Ze kwamen er uiteindelijk ook achter dat u bij deze Afghaan inwoonde. Vervolgens werd jullie woning gedurende anderhalf à twee maanden door handlangers van D. en S. in het oog gehouden. U durfde overdag de woning niet te verlaten. Op enige hulp van B. diende u evenmin te rekenen. Eén maal werd u effectief bij het verlaten van de woning door deze personen in elkaar geslagen. Op een dag werden tevens de ramen van uw woning ingegooid. De burens belden de politie die toen ter plaatse kwam. U vertelde toen aan de politie over uw problemen en zei dat jullie leven in gevaar was. U ging hierna samen met deze Afghaan langs bij de politie van uw wijk om aangifte van uw problemen te doen en bescherming te vragen. U vertelde over uw problemen aan de dienstdoende agent aan het onthaal maar werd door hem afgewimpeld. U kreeg te horen dat u een vluchteling bent en moest weggaan. U nam hierna voor uw problemen contact op met de Verenigde Naties in Griekenland die u doorverwezen naar de organisatie GCR (Greek Council for Refugees), een NGO die opkomt voor de rechten van vluchtelingen in Griekenland. U wou van hen juridische bijstand voor uw problemen met deze smokkelaars bekomen. Na ook bij hen uw verhaal te hebben gedaan, kreeg u er te horen dat zij zich niet met dergelijke zaken bezighouden. U nam daarna nog contact op met andere vluchtelingenorganisaties in Athene, die u evenmin konden helpen. Uiteindelijk schakelde die Afghaan waarmee u samenwoonde de hulp van vrienden. Jullie legden hen uit dat jullie geld weg was en jullie leven in gevaar, waarop ze besloten u en uw echtgenote te helpen om naar het buitenland te gaan. Ingegeven door de problemen met jullie smokkelaars in Griekenland, besloten jullie toen het land te verlaten. Uw echtgenote vertrok reeds op 20 augustus 2019 uit Griekenland. Op 26 augustus 2019 diende zij in België een verzoek om internationale bescherming in. U kwam op 3 september 2019 met vliegtuig aan in België en diende hier op uw beurt op 6 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland door deze smokkelaars gedood te zullen worden.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw melikaart (identiteitskaart); shenasnameh (burgerschapsboekje); huwelijksakte; kaart militaire dienstplicht; rijbewijs; documenten

die verband houden met jullie asielprocedure en verblijfsstatus in Griekenland; de werkvergunningen van u en uw echtgenote in Griekenland; twee identificatiekaarten op naam van u en uw echtgenote van de organisatie Athens Solidarity Center ; foto's van het straatprotest tegen jullie uitzetting door de politie; foto's van S., A. Sa. en D. en M.; whatsappberichten die u uitwisselde met M.; twee CD's met een door jullie tijdens jullie verblijf in Griekenland opgenomen videofragment en vermoedelijk drie audiofragmenten van de bedreigingen/gesprekken tussen uw echtgenote en jullie belagers; een medisch attest, uitgereikt op 29 januari 2020, waaruit blijkt dat u omwille van uw mentale gezondheidstoestand opvolging door een psychiater behoeft; een registratiekaartje van het Afghan M&R Community in Greece en van Arsis, alsook twee attesten van de organisatie Arsis voor u en uw echtgenote.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Op basis van uw verklaringen en de documenten in uw administratieve dossier (Griekse asielinstanties, etc.) blijkt dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u in Griekenland het risico loopt door uw mensensmokkelnetwerk ter plaatse gedood te zullen worden.

Betreffende deze door u aangehaalde problemen dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze problemen (conflict met de smokkelaars S., D. E. en hun kompanen) geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met deze personen is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met de S. en D., met niemand anders problemen had en dat het conflict met deze personen louter ingegeven was door het feit dat zij hun verplichtingen jegens u niet nakwamen waardoor u (een deel van) uw geld terug wou. Toen u vervolgens dit probeerde af te dwingen via een ander mensensmokkelnetwerk, die met geweld goederen en documenten bij D. ontvreemden, kreeg u bijkomende problemen met hen en begon voor uw leven te vrezen.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen, waaronder ook rechtsbescherming, die voortvloeien uit uw status van persoon die

internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken. Internationale bescherming kan bovendien slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. U gaf aan dat u zelf in eerste instantie naar aanleidingen van deze bedreigingen met deze personen naliet de hulp of bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen. U deed dit pas nadat er zich een incident voordeed in de woning waar u verbleef, waarbij door uw belagers de ruiten van deze woning werden ingeslagen. In het kader van dit incident kwam de politie van uw wijk eerst zelf ter plaatse, nadat zij door de burens over het gebeuren waren ingelicht. Uw verklaringen over de omstandigheden van dit incident werden toen afgenomen (CGVS, p. 10). Hierna begaf u zich zelf naar het politiekantoor van uw wijk met als doel officieel aangifte te doen van uw problemen en bescherming te vragen. U situeerde dit eerste bezoek van uzelf aan de politie ongeveer twintig dagen na voornoemd bezoek door u, M. en Si. aan de woning van D., wat aanleiding gaf tot de bedreigingen en problemen die u met dit smokkelnetwerk kende (CGVS, p. 10). Als verklaring waarom u zich pas toen een eerste keer tot de politie richtte, gaf u te kennen dat de Afghaan waarom u inwoonde u voorgesteld had dit te doen (CGVS, p. 10). Over dit bezoek aan de politie verklaarde u verder dat u de agent aan het onthaal toen over uw problemen inlichtte en om hulp vroeg. Deze zou evenwel opgemerkt hebben dat u een vluchteling bent, om u vervolgens zonder verder gevolg weg te sturen (CGVS, p. 10). U zou zich hierna nog zonder succes gericht hebben tot Verenigde Naties, GCR en enkele andere vluchtelingenorganisaties om rechtsbijstand voor uw problemen te bekomen. Vooreerst dient hieraangaand te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt van de door u beweerde aangifte bij de politie, de tussenkomst van de politie na het inslagen van de ramen van woning of van uw vraag aan een aantal organisaties om rechtsbijstand voor uw problemen met dit smokkelnetwerk. Dit totale gebrek aan bewijsstukken zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling, temeer u aanvankelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat naar aanleiding van de tussenkomst van de politie in de woning waar u verbleef een proces-verbaal werd opgemaakt, verklaringen waar u vervolgens op terugkwam (CGVS, p. 10 en 11). Ik wens hier de aandacht te vestigen op het algemene beginsel van de bewijslast, volgens hetwelk de verzoeker elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming moet aanbrengen. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat, luidens uw verklaringen, u naliet voor uw problemen met dit smokkelnetwerk ooit persoonlijk zelf een advocaat te contacteren om rechtsbijstand en advies te bekomen. Uw verklaring voor dit nalaten, met name dat u uw leven in gevaar was, u derhalve zich niet buitenshuis kon begeven, u bovendien in een vreemd land was, waar u noch over geld noch een verblijfplaats beschikte, kan uw nalaten niet rechtvaardigen (CGVS, p. 13). U liet bovendien na zich voor uw problemen ooit te richten tot het gerecht in Griekenland en/of een schriftelijke klacht voor uw problemen bij de autoriteiten in te dienen. Buiten dit ene bezoek aan de politie, waarna u vervolgens zou langsgesgaan zijn bij de Verenigde Naties (die u doorverwezen naar een NGO) en een aantal lokale NGO's uit de vluchtelingensector (die allen aangeven ze u voor dergelijke feiten geen rechtsbijstand konden bieden) ondernam u geen verdere juridische stappen. Dat één enkele agent van uw wijkkantoor weigerde uw klacht te behandelen, is overigens op zich ook niet voldoende om te concluderen dat u niet op de hulp van en/of bescherming van de Griekse autoriteiten kan/kon rekenen. U liet bovendien na dit wangedrag van deze ene (wijk)agent bij de juiste instanties aan te klagen (interne controlemechanismen politie, ombudsman, etc.) (CGVS, p. 11). Opdat zijn verzoek niet onontvankelijk zou worden verklaard, moet de verzoeker concrete elementen aanbrengen die van aard zijn om het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat hij feiten heeft ervaren (of dat hij getuige is geweest van dergelijke feiten) die tot gevolg hebben dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd verleend. Daarom zal de verzoeker ook moeten overtuigen dat hij getracht heeft om bescherming tegen de mishandeling die hij zou hebben ervaren te verkrijgen van de nationale autoriteiten van de lidstaat die hem internationale bescherming verleende. Gezien de uiterst beperkte stappen die u ondernam om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen – u richtte zich immers slechts één enkele keer zelf tot de politie om hulp en bescherming in te roepen en wanneer u ontevreden was over het optreden van de politie liet u na zich tot de hogere autoriteiten in Griekenland te richten - ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg is.

U verklaarde daarnaast dat u in Griekenland gedurende enige tijd dakloos was. Tijdens die periode kreeg u door een groep anarchisten uit Athene onderdak aangeboden in een leegstaande woning waar u evenwel na 5 of 6 dagen door de politie uit werd verdreven. Hierna organiseerde jullie een protestactie tegen deze uitzetting, waarvan u foto's ter staving neerlegde (CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt evenwel ook dat u hierna onderdak en werk werd aangeboden door een Afghaan, bij wie u tot uw

vertrek naar België inwonende en met wie u 's avonds werkte. Aansluitend hierbij verwees u tevens naar uw precaire financiële situatie in Griekenland (CGVS, p. 13). Bij dit alles dient evenwel ook te worden opgemerkt dat u tevens verklaarde dat u en uw echtgenote zich in Griekenland registreerden bij de organisatie (Athens) Solidarity Center, met het oog op het toegewezen krijgen van een woning (CGVS, p. 3). U legde hiervan twee identificatiekaarten neer. Daarnaast bekwamen jullie tevens een werkvergunning in Griekenland (CGVS, p. 3). U staafde ook dit door zowel van u als van uw echtgenote werkvergunningen neer te leggen.

Uw echtgenote haalde voorts de slechte levensomstandigheden tijdens haar detentie in Griekenland, aan, dewelke zij staft met foto's. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet meteen betwist dat de detentie-omstandigheden in Griekenland niet altijd ideaal zijn. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt echter tevens dat zij tijdens haar detentie daar opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende en na het bekomen vervolgens van de vluchtelingenstatus uit deze detentiefaciliteit werd vrijgelaten (CGVS, p. 6). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat haar situatie als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland fundamenteel verschillend is van haar situatie toen. Zoals verder aangestipt zijn aan jullie beschermingsstatus in Griekenland bepaalde rechten verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen.

Wat betreft de door uw echtgenote aangehaalde psychische problemen waarvoor zij in België in behandeling is via de de organisatie Exil en waarvan zij een attest neerlegde, dient te worden opgemerkt dat deze door haar aangehaalde problemen, luidens dit attest betrekking hebben op de vervolgingsproblemen in Iran en het fysiek en psychisch geweld tijdens haar traject richting Europa. Hieraangaand merkte zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nog op dat zij tijdens haar verblijf in Turkije in detentie foutief werd gediagnosticeerd als hiv-positief en in erbarmelijke omstandigheden werd vastgehouden, wat de nodige psychische problemen met zich meebracht. Daarnaast gaf zij te kennen dat haar psychische problemen tevens betrekking hebben op voornoemde detentie in Griekenland (CGVS, p. 2-4). Wat betreft de oorsprong van deze problemen kan worden opgemerkt dat zich deze deels in Iran, Turkije en Griekenland (ten tijde van haar detentie toen haar verzoek om internationale bescherming er nog hangende was) situeren. Nergens blijkt evenwel dat zij als erkend vluchteling in Griekenland voor haar psycho-medische problemen geen gebruik zou kunnen maken van de gezondheidsvoorzieningen in Griekenland, met hetzelfde recht op medische zorg als de Griekse burgers, of dat zij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM. Zij haalde ook zelf in het kader van haar huidig verzoek op geen enkel moment aan dat zij niet in de gelegenheid zou zijn om hiervoor in Griekenland de nodige medische zorgen te krijgen. Dit vormde evenmin een expliciet motief voor haar verzoek om internationale bescherming in België (CGVS, p. 4).

Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden. Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op

verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

De rest van de door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. Uw melikaart; shenasnameh; huwelijksakte, legerkaart en rijbewijs, bevestigen slechts uw identiteit, huwelijksstatus en nationaliteit welke hier niet ter discussie staan. De door u neergelegde foto's, whatsappberichten, audio-opnames en videopname, die betrekking houden met uw problemen met het smokkelnetwerk doen evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw mogelijkheid tot bescherming in Griekenland. Het door u neergelegde medisch attest geeft louter aan dat u opvolging van een psychiater behoeft voor uw mentale problemen. Uit de rest van de door u neergelegde documenten blijkt bovendien uw toegang tot allerhande NGO's en sociale organisaties in Griekenland, wat hier evenmin ter discussie staat. Bovendien komt uw toegang tot dergelijke organisaties het laten gelden van uw rechten als vluchteling ten goede.

In het kader van het verzoek van uw echtgenote werd door mij tevens een beslissing tot niet-ontvankelijkheid verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar Griekenland, waar zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggrijving naar Iran het nonrefoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

1.4. De bestreden beslissing ten aanzien van B. A. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Shiraz, Iran, en in het bezit van de Iraanse nationaliteit. U bekeerde zich drie jaar geleden tot het protestantisme. U bent gehuwd met K.M.S. (O.V. 8.897.800), die net als u over de Iraanse nationaliteit beschikt en u in België vergezelt. In 1396 (Iraanse kalender, stemt overeen met 2017-2018 Europese tijdrekening) verlieten u en uw echtgenoot Iran. Jullie reisden eerst naar Turkije, waar jullie beiden vier maanden gevangen zaten omwille van het aantreffen door de Turkse autoriteiten van een vals visum in jullie paspoort. Tijdens uw verblijf in de gevangenis in Turkije werd u foutief hiv-positief gediagnosticeerd. U kende hierdoor ernstige psychische problemen. Tijdens jullie verblijf in Turkije betaalden jullie een smokkelaar, genaamd S., meer dan 15.000 euro om jullie vanuit Turkije naar het Verenigd Koninkrijk te brengen. Na een verblijf van zeven maanden in Turkije, reisden jullie vanuit Turkije verder naar Griekenland. Het was hierbij nog steeds jullie bedoeling om van daaruit naar het Verenigd Koninkrijk door te reizen. Toen dit niet lukte, dienden jullie ongeveer 5 à 6 maanden na jullie aankomst in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in. Zes tot acht maanden na uw vertrek uit Turkije belandde u ook in Griekenland in detentie nadat u zonder geldig identificatiedocument werd tegengehouden. Uw echtgenoot was immers vergeten bij de registratie van jullie verzoek om internationale bescherming voor u apart een inschrijving te doen. U werd uiteindelijk gedurende vier maanden opgesloten in een detentiefaciliteit voor vluchtelingen in Athene. Tijdens uw vasthouding diende u voor de tweede keer een verzoek om internationale bescherming in. Toen u hierna het statuut van vluchteling bekwam, werd u vrijgelaten. Ook uw echtgenoot kreeg in Griekenland de vluchtelingenstatus. Ingegeven door de problemen die jullie in Griekenland kenden met het smokkelnetwerk van S., besloten u en uw echtgenoot uiteindelijk Griekenland te verlaten. Uzelf verliet op 19 augustus 2019 Griekenland en diende hier in België op 26 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenoot vertrok iets later en diende hier op zijn beurt op 6 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw melikaart (identiteitskaart); rijbewijs en shenasnameh (burgerschapsboekje). Daarnaast legde uw echtgenoot tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog volgende bijkomende documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek: documenten die betrekking hebben op uw detentie in Griekenland; foto's van de detentiefaciliteit in Griekenland om de erbarmelijke leefomstandigheden daar aan tonen; uw doopcertificaat; resultaten van uw bloedonderzoek in België waaruit blijkt dat u niet hiv-positief bent; en een medisch attest van de organisatie Exil, uitgereikt op 28 januari 2020, waaruit blijkt dat u door een psycholoog van deze organisatie opgevolgd wordt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Op basis van uw verklaringen en de documenten in uw administratieve dossier (Griekse asielinstanties, etc.) blijkt dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u en uw echtgenoot in Griekenland het risico lopen door het door jullie ingeschakelde mensensmokkelnetwerk gedood te zullen worden. Daarnaast brengt u de slechte levensomstandigheden in detentie in Griekenland, een verkeerde diagnose van hiv-positief tijdens uw detentie in Turkije en psychologische problemen waarmee u kampt ter sprake.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming grotendeels steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, K. M. S.. In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming werd er een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) genomen die als volgt luidt:

"In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u in Griekenland het risico loopt door uw mensensmokkelnetwerk ter plaatse gedood te zullen worden.

Betreffende deze door u aangehaalde problemen dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze problemen (conflict met de smokkelaars S., D. E. en hun kompanen) geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met deze personen is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard. In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met de S. en D., met niemand anders problemen had en dat het conflict met deze personen louter ingegeven was door het feit dat zij hun verplichtingen jegens u niet nakwamen waardoor u (een deel van) uw geld terug wou. Toen u vervolgens dit probeerde af te dwingen via een ander mensensmokkelnetwerk, die met geweld goederen en documenten bij D. ontvreemden, kreeg u bijkomende problemen met hen en begon voor uw leven te vrezen.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Griekenland voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen, waaronder ook rechtsbescherming, die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken. Internationale bescherming kan bovendien slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. U gaf aan dat u zelf in eerste instantie naar aanleidingen van deze bedreigingen met deze personen naliel de hulp of bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen. U deed dit pas nadat er zich een incident voordeed in de woning waar u verbleef, waarbij door uw belagers de ruiten van deze woning werden ingeslagen. In het kader van dit incident kwam de politie van uw wijk eerst zelf ter plaatse, nadat zij door de burens over het gebeuren waren ingelicht. Uw verklaringen over de omstandigheden van dit incident werden toen afgenomen (CGVS, p. 10). Hierna begaf u zich zelf naar het politiekantoor van uw wijk met als doel officieel aangifte te doen van uw problemen en bescherming te vragen. U situeerde dit eerste bezoek van uzelf aan de politie ongeveer twintig dagen na voornoemde bezoek door u, M. en Si. aan de woning van D., wat aanleiding gaf tot de bedreigingen en problemen die u met dit smokkelnetwerk kende (CGVS, p. 10). Als verklaring waarom u

zich pas toen een eerste keer tot de politie richtte, gaf u te kennen dat de Afghaan waarom u inwoonde u voorgesteld had dit te doen (CGVS, p. 10). Over dit bezoek aan de politie verklaarde u verder dat u de agent aan het onthaal toen over uw problemen inlichtte en om hulp vroeg. Deze zou evenwel opgemerkt hebben dat u een vluchteling bent, om u vervolgens zonder verder gevolg weg te sturen (CGVS, p. 10). U zou zich hierna nog zonder succes gericht hebben tot Verenigde Naties, GCR en enkele andere vluchtelingenorganisaties om rechtsbijstand voor uw problemen te bekomen. Vooreerst dient hieraangaand te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt van de door u beweerde aangifte bij de politie, de tussenkomst van de politie na het inslagen van de ramen van woning of van uw vraag aan een aantal organisaties om rechtsbijstand voor uw problemen met dit smokkelnetwerk. Dit totale gebrek aan bewijsstukken zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling, temeer u aanvankelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat naar aanleiding van de tussenkomst van de politie in de woning waar u verbleef een proces-verbaal werd opgemaakt, verklaringen waar u vervolgens op terugkwam (CGVS, p. 10 en 11). Ik wens hier de aandacht te vestigen op het algemene beginsel van de bewijslast, volgens hetwelk de verzoeker elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming moet aanbrengen. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat, luidens uw verklaringen, u naliet voor uw problemen met dit smokkelnetwerk ooit persoonlijk zelf een advocaat te contacteren om rechtsbijstand en advies te bekomen. Uw verklaring voor dit nalaten, met name dat u uw leven in gevaar was, u derhalve zich niet buitenshuis kon begeven, u bovendien in een vreemd land was, waar u noch over geld noch een verblijfplaats beschikte, kan uw nalaten niet rechtvaardigen (CGVS, p. 13). U liet bovendien na zich voor uw problemen ooit te richten tot het gerecht in Griekenland en/of een schriftelijke klacht voor uw problemen bij de autoriteiten in te dienen. Buiten dit ene bezoek aan de politie, waarna u vervolgens zou langsgesgaan zijn bij de Verenigde Naties (die u doorverwezen naar een NGO) en een aantal lokale NGO's uit de vluchtelingensector (die allen aangeven ze u voor dergelijke feiten geen rechtsbijstand konden bieden) ondernam u geen verdere juridische stappen. Dat één enkele agent van uw wijkkantoor weigerde uw klacht te behandelen, is overigens op zich ook niet voldoende om te concluderen dat u niet op de hulp van en/of bescherming van de Griekse autoriteiten kan/kon rekenen. U liet bovendien na dit wangedrag van deze ene (wijk)agent bij de juiste instanties aan te klagen (interne controlemechanismen politie, ombudsman, etc.) (CGVS, p. 11). Opdat zijn verzoek niet onontvankelijk zou worden verklaard, moet de verzoeker concrete elementen aanbrengen die van aard zijn om het Commissariaat-generaal ervan te overtuigen dat hij feiten heeft ervaren (of dat hij getuige is geweest van dergelijke feiten) die tot gevolg hebben dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd verleend. Daarom zal de verzoeker ook moeten overtuigen dat hij getracht heeft om bescherming tegen de mishandeling die hij zou hebben ervaren te verkrijgen van de nationale autoriteiten van de lidstaat die hem internationale bescherming verleende. Gezien de uiterst beperkte stappen die u ondernam om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen – u richtte zich immers slechts één enkele keer zelf tot de politie om hulp en bescherming in te roepen en wanneer u ontevreden was over het optreden van de politie liet u na zich tot de hogere autoriteiten in Griekenland te richten - ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg is.

U verklaarde daarnaast dat u in Griekenland gedurende enige tijd dakloos was. Tijdens die periode kreeg u door een groep anarchistenvan Athene onderdak aangeboden in een leegstaande woning waar u evenwel na 5 of 6 dagen door de politie uit werd verdreven. Hierna organiseerde jullie een protestactie tegen deze uitzetting, waarvan u foto's ter staving neerlegde (CGVS, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt evenwel ook dat u hierna onderdak en werk werd aangeboden door een Afghaan, bij wie u tot uw vertrek naar België inwoonde en met wie u 's avonds werkte. Aansluitend hierbij verwees u tevens naar uw precaire financiële situatie in Griekenland (CGVS, p. 13). Bij dit alles dient evenwel ook te worden opgemerkt dat u tevens verklaarde dat u en uw echtgenote zich in Griekenland registreerden bij de organisatie (Athens) Solidarity Center, met het oog op het toegewezen krijgen van een woning (CGVS, p. 3). U legde hiervan twee identificatiekaarten neer. Daarnaast bekwamen jullie tevens een werkvergunning in Griekenland (CGVS, p. 3). U staafde ook dit door zowel van u als van uw echtgenote werkvergunningen neer te leggen.

Uw echtgenote haalde voorts de slechte levensomstandigheden tijdens haar detentie in Griekenland, aan, dewelke zij staft met foto's. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal niet meteen betwist dat de detentie-omstandigheden in Griekenland niet altijd ideaal zijn. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt echter tevens dat zij tijdens haar detentie daar opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende en na het bekomen vervolgens van de

vluchtelingenstatus uit deze detentiefaciliteit werd vrijgelaten (CGVS, p. 6). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat haar situatie als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland fundamenteel verschillend is van haar situatie toen. Zoals verder aangestipt zijn aan jullie beschermingsstatus in Griekenland bepaalde rechten verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen.

Wat betreft de door uw echtgenote aangehaalde psychische problemen waarvoor zij in België in behandeling is via de organisatie Exil en waarvan zij een attest neerlegde, dient te worden opgemerkt dat deze door haar aangehaalde problemen, luidens dit attest betrekking hebben op de vervolgingsproblemen in Iran en het fysiek en psychisch geweld tijdens haar traject richting Europa. Hieraangaand merkte zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nog op dat zij tijdens haar verblijf in Turkije in detentie foutief werd gediagnosticeerd als hiv-positief en in erbarmelijke omstandigheden werd vastgehouden, wat de nodige psychische problemen met zich meebracht. Daarnaast gaf zij te kennen dat haar psychische problemen tevens betrekking hebben op voornoemde detentie in Griekenland (CGVS, p. 2-4). Wat betreft de oorsprong van deze problemen kan worden opgemerkt dat zich deze deels in Iran, Turkije en Griekenland (ten tijde van haar detentie toen haar verzoek om internationale bescherming er nog hangende was) situeren. Nergens blijkt evenwel dat zij als erkend vluchteling in Griekenland voor haar psycho-medische problemen geen gebruik zou kunnen maken van de gezondheidsvoorzieningen in Griekenland, met hetzelfde recht op medische zorg als de Griekse burgers, of dat zij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM. Zij haalde ook zelf in het kader van haar huidig verzoek op geen enkel moment aan dat zij niet in de gelegenheid zou zijn om hiervoor in Griekenland de nodige medische zorgen te krijgen. Dit vormde evenmin een expliciet motief voor haar verzoek om internationale bescherming in België (CGVS, p. 4).

Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden. Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de

inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

De rest van de door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. Uw melikaart; shenasnameh; huwelijksakte, legerkaart en rijbewijs, bevestigen slechts uw identiteit, huwelijksstatus en nationaliteit welke hier niet ter discussie staan. De door u neergelegde foto's, whatsappberichten, audio-opnames en videopname, die betrekking houden met uw problemen met het smokkelnetwerk doen evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw mogelijkheid tot bescherming in Griekenland. Het door u neergelegde medisch attest geeft louter aan dat u opvolging van een psychiater behoeft voor uw mentale problemen. Uit de rest van de door u neergelegde documenten blijkt bovendien uw toegang tot allerhande NGO's en sociale organisaties in Griekenland, wat hier evenmin ter discussie staat. Bovendien komt uw toegang tot dergelijke organisaties het laten gelden van uw rechten als vluchteling ten goede."

De overige door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. Uw identiteit, nationaliteit en bekering tot het protestantisme staat hier nergens ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar Griekenland, waar zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggrijving naar Iran het nonrefoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/6, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4.3 (c) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB CGVS), van het motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk aanspraak maken op internationale bescherming in België.

Verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting laten verzoekers aan de Raad nog een aanvullende nota met volgende nieuwe documenten geworden: een attest van psychiater Z. Z. d.d. 12 februari 2020 aangaande de mentale gezondheidstoestand van verzoeker (stuk 1), een bundel medische documenten van CARDA en chr aangaande verzoeker (stuk 2), het artikel "*Greece to Move more than 2300 Covid-19 vulnerable migrants*" van ANSA InfoMigrant van 17 april 2020 (stuk 3), het artikel "*Greece Must Evacuate Refugees and Migrants to Safety Amidst Covid-19*" van Euro-Med Monitor van 26 april 2020 (stuk 4), het artikel "*IOM Responding to New COVID-19 Outbreak in Greece*" van 21 april 2020 (stuk 5), het artikel "*Greece. Island Camps Not Prepared for Covid-19*" van 22 april 2020 (stuk 6), het artikel "*Information sheet 23 april 2020: COVID-19 measures related to asylum and migration across Europe*" van ECRE (stuk 7), het artikel "*Greece: COVID-19 pandemic a further risk to refugee child education*" van UN News van 27 april 2020 (stuk 8) (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schendingen van de artikelen 48, 48/2 - die overigens algemeen geformuleerde artikelen betreffen die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen -, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, alsook van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag missen dan ook juridische grondslag.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekers de schending van artikel 27 van het KB CGVS aanvoeren, doch er dient te worden opgemerkt dat dit artikel werd opgeheven bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zodat dit onderdeel van het middel niet dienstig kan worden aangevoerd.

Waar verzoekers nog verwijzen naar artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, dient te worden opgemerkt dat deze norm is overgenomen in de Vreemdelingenwet, zodat deze bepaling, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie, niet langer over directe werking beschikt.

2.3.2. In de bestreden beslissingen worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet ontvankelijk verklaard omdat (i) uit hun verklaringen en de documenten in het

administratief dossier blijkt dat zij internationale bescherming kregen in Griekenland en (ii) zij geen gegronde vrees koesteren of geen reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland, hun basisrechten als personen die er internationale bescherming genieten, gegarandeerd zijn en hun levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.3.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(…)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(…)”

2.3.5. Te dezen blijkt uit verzoekers' verklaringen en uit de stukken van het administratief dossier (zie 'Eurodac Search Result') dat verzoekers erkend werden als vluchteling in Griekenland. Deze vaststelling wordt door verzoekers niet betwist.

2.3.6. De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (cf. HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoekers, die in Griekenland als vluchteling werden erkend, er geen gegronde vrees voor vervolging hebben noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement genieten, dat aan hun vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat hun levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekers verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers kunnen dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. De toestand van zeer verregaande

deprivatie bestaat wanneer verzoekende partijen niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

De Raad merkt op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekers in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van hun verzoeken en dat het aan verzoekers toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hen in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

2.3.7. Verzoekers haalden een aantal elementen aan waarom zij menen niet meer terug te kunnen naar Griekenland.

De Raad merkt te dezen op dat de medische problematiek van verzoekers door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op zich niet wordt betwist. Zo wordt in hoofde van verzoekster erkend dat de door haar aangehaalde psychologische problemen zoals deze blijken uit het attest van Exil d.d. 28 januari 2020 (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 19), meer bepaald depressieve angststoornissen, slaapstoornissen en concentratieproblemen, toe te schrijven zijn aan de vervolging waaraan zij in Iran blootstond omwille van haar bekering en het fysiek en psychisch geweld dat zij heeft ondergaan op haar traject richting Europa. Uit voormeld attest van Exil d.d. 28 januari 2020 blijkt bovendien dat verzoekster verdere psychologische begeleiding behoeft. In hoofde van verzoeker merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verder op dat uit het door hem in de loop van de administratieve procedure voorgelegde medisch attest blijkt dat hij opvolging van een psychiater behoeft voor zijn mentale problemen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit in dit verband evenwel dat verzoekers niet aantonen dat zij geen of onvoldoende toegang zouden hebben tot gezondheidszorg in Griekenland.

Uit de ter terechtzitting van 16 juli 2020 voorgelegde stukken en afgelegde verklaringen ter terechtzitting blijkt echter dat de psycho-medische situatie van verzoekers ernstig is en ook verergerd is. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon deze huidige situatie niet meenemen bij zijn beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Zo blijkt uit het psychiatrisch attest van 12 februari 2020 (stuk 1 van rechtsplegingsdossier, stuk 7) dat verzoeker sinds 10 januari 2020 regelmatig op consultatie gaat bij deze psychiater, dat er niet enkel sprake is van verstoorde slaap en achtervolgingsgevoelens maar er ook indicaties zijn van paranoia in hoofde van verzoeker. De psychiater komt op basis van de consultaties bovendien tot het besluit dat er sprake is van "*un trouble psychotique non-spécifié*" (vrije vertaling: een niet-gespecificeerde psychotische stoornis) waarbij als gedifferentieerde diagnose sprake kan zijn van schizofrenie, schizo-affectieve problemen of een zware depressie met kenmerken van psychose. Uit het attest blijkt dat er naast de psychiatrische begeleiding tevens een medicamenteuze behandeling lopende is. Dat verzoeker verschillende medicatie inneemt en (psycho-)medische begeleiding geniet, blijkt eveneens uit de door hen voorgelegde stukken van CARDA en Chr (stuk 2 van rechtsplegingsdossier, stuk 7). Verzoekster refereert ter terechtzitting aan de

voormelde feiten die haar uit psychologisch evenwicht hebben gebracht. Verzoekster benadrukt ter terechtzitting dat de psychologische toestand van verzoeker problematisch is en eveneens een belangrijke impact heeft op haar mentale gezondheidstoestand, ook zou haar echtgenoot een zelfmoordpoging achter de rug hebben die verzoekster bijzonder heeft belast. De Raad kan dan ook niet anders dan vaststellen dat beide verzoekers een bijzonder kwetsbaar profiel bezitten.

Uit de door verzoekers in het verzoekschrift aangehaalde informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in soms erg moeilijke en navrante (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met allerlei struikelstenen met betrekking tot onder andere de toegang tot gezondheidszorg.

Gelet op het voorgaande en inzonderheid de vaststelling dat verzoekers kwetsbare personen betreffen met een ernstige/verergerende medische problematiek, zoals blijkt uit de bijgebrachte medische documenten, en het feit dat in hun hoofdte navenante medische opvolging noodzakelijk blijkt, dient *in casu* te worden nagegaan in welke mate de behandelingen in Griekenland kunnen worden verdergezet.

Aangezien de Raad te dezen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Eerste artikel

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 februari 2020 worden vernietigd.

Tweede artikel

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

K. DECLERCK